

Sygn. akt III AUa 888/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie: SA Zofia Rybicka – Szkibiel

SO del. Beata Górską (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

przy udziale zainteresowanego K. S.

o składki

na skutek apelacji odwołującej od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 16 lipca 2013r.

postanawia:

1. umorzyć postępowanie apelacyjne;
2. oddalić wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Anna Polak SSO del. Beata Górską

Sygn. akt III AUa888/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie, po rozpoznaniu odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 20 lutego 2013r. oddalił odwołanie i zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. gmina B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że obowiązek podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie jest zależny od woli stron, wynika bowiem z przepisów prawa. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu Okręgowego jednoznacznie wykazało, że zawarcie przez odwołującą się spółkę z zainteresowanym K. S. umowę o dzieło w swej istocie stanowiło umowę o świadczenie usług. Tym samym słuszne jest stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonych decyzjach, iż zainteresowany winny być objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym za okres wykonywania spornej umowy. Sąd Okręgowy przywołał, stanowisko przedstawiciela Spółki, D. S., który zeznał, że formę umowy o dzieło wprowadzono wyłącznie w celu podniesienia efektywności zbiorów, aby każda osoba ponosiła odpowiedzialność za zebrane przez siebie owoce. Poprzednio bowiem istniejący system przynosił Spółce wiele strat z racji nieefektywnej pracy i braku odpowiedzialności za zebrane owoce. Ponadto zauważył, że jeśli Spółka zawierałaby inną formę umowy to rentowność Spółki byłaby na pograniczu bądź nawet braku opłacalności. Odnosząc się do powyższego Sąd I instancji podał, że okoliczności te nie mają znaczenia przy ustalaniu obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym konkretnych osób, a wręcz przeciwnie wykazują one, że Spółka niejako dopasowała formę zawieranych umów z zainteresowanymi do własnych potrzeb, związanych z uzyskaniem właściwego progno

rentowności prowadzonej działalności gospodarczej pomimo, że miała świadomość, iż faktycznie osoby te świadczą usługę w postaci wykonywania powtarzalnych czynności tj. zbierania skrzynek owocu borówki amerykańskiej.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności strony za wynik procesu (art. 98 k.p.c.). Tym samym Sąd, na podstawie przepisu § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 490), zasądził od skarżącej (...) sp. z o.o. w Ż. na rzecz organu rentowego kwotę 60zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, o czym orzekł w pkt 2. sentencji wyroku.

Apelację od tego wyroku wniósł płatnik składek. Zaskarżył wyrok w całości i wniósł o jego zmianę poprzez ustalenie, że zainteresowanego łączyła ze spółką umowa o dzieło i w związku z tym nie podlega on obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym. Wniósł również o zasądzenie na rzecz apelującej od organu rentowego, zwrotu kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Apelująca spółka pismem z dnia 8 października 2013r. sprostowanym pismem z dnia 6 listopada 2013r., cofnęła apelację i złożyła wniosek o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu, uzasadniając go trudną sytuacją materialną i niedołączając żadnych dowodów ją potwierdzających.

W piśmie z dnia 3 grudnia 2013r. organ rentowy podtrzymał wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne. Przy czym, w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych dopuszczalność cofnięcia apelacji podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek z art. 469 k.p.c., który stanowi, że sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe uregulowanie Sąd Apelacyjny dokonał oceny czy cofnięcie apelacji w sprawie o składki w związku z zakwestionowaniem przez organ rentowy zawartej pomiędzy stronami umowy o dzieło nie narusza słusznego interesu zainteresowanych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego słusznie Sąd Okręgowy przyjął, że spór w przedmiotowej sprawie dotyczył ustalenia czy czynności polegające na zbiorze owoców borówki amerykańskiej były świadczone przez zainteresowane na podstawie umowy o dzieło czy umowy o świadczenie usług. Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparła na szczegółowo zgromadzonym i poddanym analizie materiale dowodowym, który następnie ocenił przez pryzmat obowiązujących przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe w ocenie Sądu Apelacyjnego cofnięcie apelacji w przedmiotowej sprawie jest dopuszczalne i nie naruszała słusznego interesu stron.

Odnosząc się do zgłoszonego w odpowiedzi na odwołanie wniosku organu rentowego o zasądzenie kosztów postępowania Sąd Apelacyjny wskazuje na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., I UZ 17/12 (OSNP 2013/11-12/141), w którym Sąd ten uznał, że wydanie przez organ rentowy wielu decyzji dotyczących wysokości podstawy składek na ubezpieczenie społeczne osobno do każdego ubezpieczonego (pracownika tego samego pracodawcy) nie powinno przekładać się na zwielokrotnienie kosztów zastępstwa procesowego stron.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy podniósł, że konieczność rozdzielnia spraw przez wydanie osobnych decyzji wobec każdego z ubezpieczonych o ustaleniu wysokości składek, które opłacić ma jeden płatnik, nie jest

oczywista. Sąd Najwyższy przyjmował, że możliwe jest objęcie jednym wyrokiem wielu decyzji ustalających płatnikowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zatrudnionych pracowników (por. postanowienie z dnia 17 kwietnia 2009 r., II UZ 12/09, OSNP 2010/23-24/301), rozbieżnie oceniając tylko dopuszczalność skargi kasacyjnej w takich sprawach (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2010 r., I UZ 29/10, z dnia 7 kwietnia 2010 r., I UZ 8/10 i z dnia 20 września 2010 r., I UZ 116/10 – niepublikowane).

Dalej Sąd Najwyższy podkreślił, że nadał znaczenie okoliczności wydania indywidualnych decyzji zwłaszcza przy ocenie zaistnienia szczególnego przypadku przewidzianego w art. 102 k.p.c. Wskazał, że wynikiem postępowania toczącego się w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników jednego pracodawcy powinna być jedna decyzja skierowana do płatnika składek, jako jedynego dłużnika. Wydanie wielu decyzji (dotyczących każdego zainteresowanego pracownika z osobna) jest zabiegiem czysto technicznym i nie powinno się przekładać na zwielokrotnienie kosztów pomocy prawnej udzielonej stronom, w szczególności dlatego, że stan faktyczny i prawny w każdej ze spraw jest identyczny. W takiej sytuacji nakład pracy pełnomocnika płatnika we wszystkich sprawach nie jest o wiele większy, niż gdyby prowadzona była jedna sprawa z udziałem wszystkich zainteresowanych. Taka niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawichości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika, przy uwzględnieniu przedmiotu sporu oraz przebiegu postępowania sądowego, przemawiała za uznaniem takiej sytuacji za wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Sąd Apelacyjny w całości podzielając powyższe stanowisko uznaje, że ma ono zastosowanie w niniejszej sprawie. Jednocześnie sąd odwoławczy przyjmując, że w sprawie zachodzi przedstawiony powyższej szczególnej wypadek w rozumieniu art. 102 k.p.c. miał także na uwadze, że organ rentowy otrzymał już – poza orzeczeniem w niniejszej sprawie – orzeczenie zasądające zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w analogicznej sprawie o sygn. akt III A Ua 898/13 120 zł.

Zatem w sprawie nie ma podstaw do mnożenia kolejnych kosztów na rzecz organu.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione powyżej okoliczności i rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie art. 102 k.p.c. i w związku z art. 385 k.p.c. oddalił je w całości.

SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Anna Polak SSO del. Beata Górńska